

DÉLMAGYARORSZÁG

A Magyar Nemzeti Függetlenségi Front Lapja

Szerkesztőbizottság:

Balogh István dr.
Független Kisgazdapárt

Erdei Ferenc
Nemzeti Parasztpárt

Révai József
Magyar Kommunista Párt

Szeged népe hitet tett A Magyar Nemzeti Függetlenségi Front programja mellett

Lelkes tüntetés a Vörös Hadsereg mellett

A szegedi Városi Színház zsúfolásig megtöltötte Szeged népe. A szegedi Függetlenségi Frontba tömörült pártok és a Szabad Szakszervezetek vezetői hívták Szeged népét, hogy a nagygyűlés keretében ismeretessék programjukat, a közöttük létrejött egység tartalmát és célját.

A színpadot piros-fehér-zöld és sárga-kalapácsos vörös lobogók díszítik, színes plakátok hirdetik a Nemzeti Függetlenségi Front jelszavait: »Éljen a felszabadító Vörös Hadsereg«, »Földet a parasztnak«, »Le a szívmussal!« »Éljen a Szabad, Független, Demokratikus Magyarország!«

A terem földszintjén és páholyaiban a sokszínű nép: a polgárság, a papság, sok asszony, a helyi értelmiség, sok munkás. Az erkélyen az ifjúságok lelkes csoportjai, sok kisgazda s földmunkás Szeged sokrétű népe feszülten figyelt a színpadról elhangzó szavakat, ahonnan friss gondolatokat, a harcok demokrácia jelszavait hallja. Las-

san felenged a csönd, csillognak a figyelő szemek, tapsra ütődnek a kezek, éljenti kiáltanak az ajkak és az átértett, boldogító szabadság tüntető lázában egymásra talál, egységbe forr a hallgatóság, — soraikban is megalakul, szavak nélkül, a felszabadult lelkek megérzésével a Nemzeti Függetlenségi Front egysége, azonos célú, harcra tömege.

A hallgatóság tapsa orkánná növekszik, mikor a gyűlés szónokai egymásután fejezik ki hálójukat a felszabadító Vörös Hadseregnek és a gyűlés végén, amikor felolvassák a *Sztálin* marsallhoz, *Churchill* miniszterelnökhöz és *Roosevelt* elnökhöz intézett táviratok szövegét, melyekben a gyűlés vezetői Szeged népe nevében hálás elismerést és üdvözlést tolmácsolnak.

Vörösmarthy Szózatát játsza az új, kitűnő munkászenekar. A közönség állva hallgatja végig a magyarság egyik himnuszát, majd az elnöklő dr. Pálfi György a gyűlést megnyitja.

Pálfi György dr. megnyitó beszéde

Tisztelt Nagygyűlés!

A magyar nemzet évezredes történelme során sokszor állott válságos órák előtt. De olyan súlyos történelmi felelősség — mint a maira — egyetlen nemzedékre sem nehezedett.

Egy nemzet fennmaradását nem számbeli fölénye, nem fegyvereinek sokasága, hanem tiszta erkölce, nemzeti becsülete, kulturáltsága, öntudata, és elsősorban szabadságszeretete biztosítja.

A mai nagygyűlésen felszólalnak azoknak a pártoknak a kiküldöttjei, akik a régi romok eltakarítása után az új, független, demokratikus Ma-

gyarország fundamentumát kívánják egymás iránti ellentét nélkül, testvéri egymásra találással lerakni és ezáltal nemzetünknek a szabadságszerető nemzetek közötti létjogosultságát biztosítani.

Szeged népe most megkonfektja azt a harangot, amely az ország népét az újjáépítéshez hívja. Zengjen a szava mindenütt, amerre magyarok élnek és vigye hírül mindenkinek, hogy ez a sok szenvedésen és megpróbáltatáson átment nép tisztult lélekkel egymásra talált, élni akar, élni tud és élni fog. Ezekkel a gondolatokkal nyitom meg a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front mai nagygyűlését.

Balogh István dr. a Független Kisgazdapárt nevében szólal fel

Tisztelt Nagygyűlés!

Kedves Testvéreim!

Talán néma ember érezheti, ha esodálalatosan visszanyeri beszélőképességét, amit mi, a nagygyűlés szónokai érzünk, mikor hosszú-hosszu idők múltán újra beszélhetünk a magunk

hangján, mondhatjuk a magunk érzelmeit, hirdethetjük a magunk meggyőződését és szolgálhatjuk újra a magyar és csakis a magyar, semmiféle idegen érdekeknek alá nem vetett magyar ügyet.

Eddig belénk fojtották a szót! A

Független Kisgazdapártot, mely az alkotmányellenesen megüzent háborút kezdettől fogva ellenezte, kimélettelenül felosztatták, szegedi lapját, a »Délmagyarországot« megszüntették, vezető tagjainak nagy részét pedig internálták, vagy deportálták. Nem azért, Tisztelt Nagygyűlés, mert a haza ellen, hanem mert a német érdekek ellen vétettek.

De olyan az igazság, mint a pálmá, mely csak súly, teher alatt fejlődik igazán. Az igazságnak is csak használ az üldöztetés, elnyomás, mert utána annál nagyobb lendülettel, annál több meggyőző erővel jelentkeznek.

Az igazság pedig az, hogy minden erőnkkel hozzá kell járulnunk a németek teljes leveréséhez, a háború minél gyorsabb befejezéséhez. A második lépés lesz, hogy életet fakasztunk a pusztulás nyomán, miután eltakarítottuk a háború romjait. De feltétlenül örökönk azon, hogy ez az új élet magyar legyen és mindenekelőtt a magyar dolgozó népek: kisgazdának, földművesnek, parasztnak, munkásnak, kistisztviselőnek, kispolgárnak jelentősen reménységet és vigasztalást.

Ebben az elhatározásban, ebben a politikai programban nem lehet különbség magyar és magyar között, még kevésbé térhet ki ez elől politikai párt, ha az országépítő munkához méltónak akar bizonyulni.

Eddig öt párt jelentkezett a felszabadult magyarság politikai életében: a Független Kisgazdapárt, melynek képviselőit szót kértem, a Polgári Demokrata Párt, a Nemzeti Parasztpárt, a Szociáldemokrata Párt és a Magyar Kommunista Párt. E pártokhoz csatlakozott a Szabad Szakszervezetek Szövetsége.

A kommunista párt most első ízben lép egyenrangú félként a magyar politikai élet porondjára. Engedjék meg, hogy ezzel kapcsolatban néhány jelentést tegyek. A kommunista szót, tenát egy kommunista pártot is az elmúlt politikai korszak sok-sok esztendején át úgy festették a magyar közvélemény elé, ahogyan az nem az igazságnak, hanem a német külpolitikai érdekeknek volt megfelelő. Csak így lehetett a magyar honvédek a Donhoz csábítani, hogy ott pusztuljon ifjúságunk színe-java egy hatalmas hadsereg pergőtűzében, melynek nem mi, hanem a német imperialista törekvések voltak támadói. Nem az igazság volt a fontos, hanem az, hogy a magyar néphez gyűlölet és rémület támadjon a kommunista szónak csak hallatára is. Az első hír tehát, hogy a magyar polgári pártok egy kommunista párttal akarnak és fognak együttműködni. b-

zonyos mértékben aggályosnak látszott.

Ezt az aggodalmat — mint a sajtóban már megírtam — itt élő szóval is eloszlatni kívánom. Az a kommunizmus, melyről most szó van mint közös programunkból Önök is megállapíthatják — bármennyire demokratikus, a polgári társadalom jogait tiszteletben tartja. A magyar nép vallásos lelkületéhez képest biztosítani akarja a teljes vallásszabadságot és annak anyagi feltételeit. Feltétlenül a magántulajdon alapján áll. Kérdem, nem ezt akarjuk mi valamenynyien? De folytatom: itt nem egy kommunista pártól van szó, hanem a magyar kommunista pártól, mely a magyarság érdekeit éppen úgy szívén viseli, és azokért harcolni kész mint mi mindannyian.

Ellenvetésként azt szokták felhozni, hogy ez mind igaz lehet most, de évek múlva a Magyar Kommunista Párt mégis csak arra fog törekedni, hogy az országot szocialista-kommunista állammá tegye. Erre azt felelem: nem tagadhatom meg a kommunista párttól azt a jogot, melyet magának, illetőleg pártjának vindikál. Mint kisgazdapárti politikus arra törekszem, hogy a parlament többségét megszerezem. Ezt akarják ők is. A magyar választópolgárok fogják eldönteni, mennyire kívánják a Magyar Kommunista Párt programjának megvalósulását. Ha a magyar polgári társadalom passzív lesz, sorsának irányítását másokra bizza, magára vessen. A kommunista párt alkotmányos uton, alkotmányos eszközökkel akar becsületes mérközést.

Tehát leszögezem álláspontomat, úgy is, mint a Független Kisgazdapárt álláspontját, hogy eredeti programunkból semmit fel nem adva mindazok után, amiket az eddigi több hetes tárgyalások folyamán tapasztaltunk, a Magyar Kommunista Párttal készségesen együttműködünk demokratikus magyar élet újjáépítésében.

Meg kell emlékeznem a szakszervezetekről is, melyeknek a politikai életbe való bekapcsolódása szintén az újság erejével hat. A szakszervezetek a testi és szellemi munkások érdekképviseleti szervei. Ezeknek tagja lehet mindenki — politikai függetlenségének feladása nélkül. Bármely politikai párt tagja tehát beléphet a szakszervezetbe és továbbra is tagja marad eddigi pártjának. Örömmel üdvözljük a szakszervezetek csatlakozását a nagy munkához, melynek most kezdetén vagyunk.

Óriási a feladat, melyet haladéktalanul meg kell kezdenünk. Szinte vissza kellene tekintnünk a felelős-